5 bani exemplarul. - Anul XXXII. - N-rul 269

ICGB

Marți 30 Septembrie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani 50
idem pag IV „ 40
Incerții și reclame 3,50 linia
Anunțuri mai informațiuni mortuare după mărime dela 60-150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu. 11

Trăiască Regele Ferdinand ! - Depunerea jurământului

M. S. REGINA MARIA

Bucureşti, 29 Septembrie

IN NEMURIRE

Cu ziua de 27 Septembrie 1914, Carol I a încetat de-a mai fi al nostru, — el este de-acuma înainte al Istoriei. A încetat de a mai fi al nostru el, conducătorul de fiecare zi şi de fiecare ceas, mereu la postul de veghere, cu ochiul ager privind înainte, cu mâna tare pe cârmă.

Dar pagina pe care a scris-o în Istorie, cu condeiul şi cu sabia, cu cugetarea şi cu fapta, acea rămâne a noastră, — acolo numele regelui înţelept şi viteaz se împleteşte cu vesnica viaţă a poporului său.

Odihneşte ! Intruparea cea mai înaltă a muncii neobosite, pilda de datorie în cel mai nobil înţeles al ei, odihneşc acuma. Iată liniştea a încremenit trăsăturile acestea energice, din cari ca într'o clipă solemnă pare că ne grăieşte încă părintească grijă şi părintescul sfat...

Priviţi această faţă, şi înţelegeţi ce ne grăieşte ea nouă şi ce grăieşte viitorimii, în încremenirea ei această sărbătorească.

Nu este jalea care trebuie să covârşească şi să frângă sufletele noastre. Regii n'au acest privilegiu, ca să poată fi plânşi ca şi comunii muritorilor ; căci în acel coşciug, pe acel catafalc nu este numai imaginea stinsă a unei fiinţe iubite celor mai de aproape ai ei, ci acolo este un simbol care nu moare, sau chiar şi din moartea prinde o nouă viaţă.

Iată chipul care grăieşte : eu sunt fapta, eu sunt pilda. O viaţă am adus jertfă unui popor ; am trăit viaţa lui şi lui i-am dat-o pe a mea. Din amândouă au răsărit zorile unui viitor, care de acuma nu se mai învăluie în ceaţa nesiguranţei, căci temeliile sunt puse şi clădirea nu mai poate decât să se înalţe.

Io Carol le zic acestea, de aci de unde sunt acuma, alăturea de marii mei înaintaşi.

Şi noi ne uitam la ei aicea, şi îi vedem acolo. Cu pietate plecăm genuchii înaintea rămăşiţelor pământeşti, dar cu înălţarea sufletească ne reculegem şi jurământ facem spre lumea din care glăsuieşte sufletul acesta mare : — „Am fost vrednic de voi, fiţi vrednici de mine" !

CAROL I

Un abis înfrozitor şi insondabil, Destinul a deschis ieri în zorii zilei sub picioarele noastre.

Marele Rege, care 48 de ani în şir, a călăuzit paşii poporului român, nu mai este : Sufletul Luĭ mare, nobil, înălţător până la cele mai crude jertfe, s'a ridicat la Ceruri,—de unde, sunt sigur, ca un Lar binefăcător, El va veghia şi va protege ţara ce El cu atâta drag, cu atâta devotament o jumătate de veac cu credinţă a slujit.

Ce era România, când Principele Carol de Hohenzollern a descălicat pe pământul ei,—acum 48 de ani — am spus-o nu de mult, în aceste coloane : o *casă nouă*, un Stat *in Idee*, cum zice Kant,— ridicată în pripă, pe un sol vulcanic, vecinic mişcător, — o *barcă şubredă*, avântată fără pilot, pe luciul spumos al unei mări de pasiuni deslănţuite.

Regele Carol I a fost meşterul, a fost divinul arhitect care a zidit România modernă.

Regele Carol I a fost pilotul înţelept şi dibaciu care, cu glorie şi cu onoare a ştiut să conducă mica barcă românească printre stâncile pasiunilor interne şi printre valurile furioase a uraganelor din afară.

Istoria domniei Luĭ va fi în veci lecţiunea, învăţământul cel mai sigur al Istoriei ce noi de azi încolo, — fără El — vom avea să urzim : în momentele de grea cumpănă, însă, atunci când mintea noastră va refuza să ne dea o îndrumare, să mergem la mormântul Luĭ, şi cu genunchiĭ plecaţi să evocăm marele Luĭ suflet, şi să-l cerem, — caşi până azi, — bunul şi înţeleptul Luĭ sfat.

Uitându-se îndărăt la lungul timp scurs, — Regele Carol a putut zice în momentul suprem, când el îşi lua rămas bun de la noi, — cu sufletul curat şi cu inima uşoară :

Mi-am făcut datoria, — toată datoria !

Românii cerniţi inima voastră ! — plecaţi genunchiĭ voştri şi rugaţi-vă luĭ Dumnezeu a Tot Puternic să aibă în sfânta luĭ pază, — pe Primul, pe cel mai bun dintre Români, — pe cel mai Mare om al Timpurilor noastre !

Fie-ĭ ţărâna uşoară.

N. Basilescu
Profesorul de la Universitatea din Bucureşti. Deputatul colegiului III de Tulcea

Mormântul Regelui Carol

In mod oficial s'a anunţat că rămăşiţele pământeşti ale regelui Carol vor fi înmormântate la biserica domnească din Curtea de Argeş.

Ele vor fi depuse în partea dreaptă a bisericeĭ în faţa catapetesmeĭ unde se păstrează Evanghelia Regineĭ, lângă Neagoe Vodă şi Despina Doamna.

In această parte se află mormintele luĭ Ion, Radu şi Angelina, fiiĭ luĭ Neagoe; apoĭ separat Neagoe Vodă şi la stânga mormântul Doamneĭ Despina, soţia luĭ Neagoe, împreună cu acel al Stancăĭ, soţia luĭ Ştefăniţă Vodă.

Regele Carol va fi înmormântat la picioarele lor.

SOSIREA
Regelui Ferdinand

Erĭ, la ceasurile 11 dim.. aŭ sosit în gara de nord Regele Ferdinand şi Regina Maria împreună cu principele Carol, moştenitorul Tronuluĭ şi ceilalţi principi şi principese de Casă domnitoare.

Regina Maria era în mare doliu şi purta pe piept Coroana Românieĭ iar principesele eraŭ deasemenea în mare doliŭ.

Lume multă pe peronul găreĭ de nord. Cu capetele descoperite, toţi aŭ salutat sosirea Suveranilor carĭ aŭ trecut la Palatul Regal şi de aci la Mitropolie prin calea Victorieĭ.

Foarte multă lume staţiona pe tot drumul pe unde aŭ trecut Suveranii şi principii spre Mitropolie unde se oficiază Requiem-ul pentru Augustul Defunct.

Serviciul divin
de la Mitropolie pentru odihna Regelui Carol I

Erĭ dim. după oficiarea serviciuluĭ liturgic la Mitropolie, s'a oficiat un serviciu divin pentru odihna sufletuluĭ defunctuluĭ Rege Carol I.

Interiorul Mitropolieĭ era drapat în negru şi la 11 ore încep să sosească rând pe rând persoanele oficiale : toţĭ d-niĭ miniştri, toţĭ membriĭ corpuluĭ diplomatic însoţiţĭ de ataşaţiĭ militarĭ străini, casa noastră militară.

Mai iau parte la această tristă ceremonie şi d-niĭ :

B. Missir, M. Ferichide, Toma Stelian, Em. Petrescu, dr. Lupu, N. Iorga, M. Orleanu, V. Ştefan, Alexandridi, general Lambru, dr. Ion Cantacuzino. Bobescu, G-ral Ghenea M. Cantacuzino, N. Filipescu, Al. Marghiloman, N. Fleva, Fernic, C. Arion, Brătescu-Voineşti, Ion Lahovary, Episcopul de Roman, dr. Istrate, M. Dragomirescu, Take Ionescu, Toma Ionescu, Corbescu, Bădărău, I. Panaitescu, Murgoci, M. Cantuniari, C. Pascu, general Cristescu, col. Ştefănescu, general Panaitescu, general Culcer ; d-nele : Costinescu, Brătianu, V. Antonescu, Mavrodi.

La orele 11 soseşte Regele Ferdinand I şi Regina Maria, Amblĭ Suverani, în doliu, au o înfăţişare profund îndurerată.

Sosesc şi AA. LL. RR. principele Carol, principesele Elisabeta şi Maria şi principele Nicolae. Majestăţile Lor sunt întâmpinate de d-l prim ministru şi d-l ministru Costinescu şi sunt conduse în faţa altaruluĭ.

Incepe serviciul divin, oficiat de Mitropolitul Primat, asistat de Mitropolitul Moldoveĭ şi Episcopul Argeşuluĭ.

Catedrala mitropolitană e posomorâtă şi întunecată de jale, iar când prelaţiĭ şi corul înalţă ruga: *veşnica pomenire*, asistenţa e copleşită de emoţie, care izbucneşte în lacrămĭ.

Serviciul divin s'a isprăvit ; Regele şi Regina părăsesc vădit impresionaţi sfântul locaş, urmează AA. LL. RR. principiĭ şi Principesele şi apoĭ întreaga asistenţă de ministriĭ, diplomaţi, militarĭ şi persoane oficiale ale ţărĭĭ.

In faţa Sf. Mitropoliĭ, eraŭ arborate steaguri învăluite în crep, iar o companie din reg. 6 Mihaĭ Viteazul, a dat onorurile militare, la sosirea şi plecarea Suveranilor.

In timp ce la Mitropolie se oficia serviciul divin pentru odihna sufletului Regelui Carol al Românieĭ, la catedrala catolică, Episcopul Netzhammer oficia un alt serviciu religios pentru sufletul credinciosului Carol I în dogmele bisericiĭ apusene.

Dela Mitropolie, întreaga asistenţă s'a dus la Palat, unde a exprimat condoleanţe pentru sfârşitul marelui nostru Rege. Pe străzi, lumea multă viu mişcată de marele doliu al Ţărĭĭ, a salutat pe noiĭ Suverani, în cari toată mulţimea românească şi-a pus nădejdile naţionale.

Pornirea
CORTEGIULUI REGAL

Incă de dimineaţă, publicul bucureştean baricadase aproape toată calea Victorieĭ între Palat şi poştă, tixind chiar străzile pe unde avea să treacă cortegiul regal spre Mitropolie.

Multă lume a renunţat să se mai ducă acasă la orele de amiază preferând să ocupe în permanenţă primele locurĭ spre a nu pierde prilejul de a vedea trecerea cortegiuluĭ regal spre adunările legiuitoare în faţa cărora noul Suveran al Românieĭ urma să depună jurământul constitutional.

Trupele garnizoaneĭ Bucureştĭ aŭ fost aduse încă din vreme şi ocupau calea Victorieĭ cum şi străzile pe unde aveaŭ să treacă Suveranii. Trupele ocupau ambele laturĭ ale străzilor şi eraŭ pe calea Victorieĭ batalionul 6 vânătorĭ, regimentele 6 şi 21 infanterie, cum şi escadronul de roşiorĭ.

Pe bulevardul Elisabeta staţionaŭ bateriile regimentuluĭ 2 de artilerie iar celelalte unităţĭ ale garnizoaneĭ eraŭ rânduite pe străzile carĭ duc la Sfatul ţărei.

Teatrul Naţional are faţada pe deantregul cernită cum sunt şi cele mai multe balcoane de pe calea Victorieĭ.

Caiĭ roşiorilor purtau panglică de doliu la gât iar soldaţiĭ aveaŭ braţul drept cu o bandă de doliu înfăşurat pe când ofiţerii purtau un crep negru la dragon. Un aspect cu desăvârşire trist avea centrul Capitaleĭ pe ziua de erĭ cu mulţimea de steaguri înzăbrenite şi între ele, tot înzăbrenite, eraŭ fiamurile legaţiunilor străine din Bucureştĭ.

Drapelele regimentelor eraŭ şi ele îndoliate iar poporul nu le mai aclamaŭ cu uralele din zilele frumoase ale neamuluĭ. Era omagiul solemn al tăcerii care sporea tot mai mult jalea ce învăluise pe toţĭ.

Cortegiul regal s'a format la orele 1.40 d. a. iar peste cinci minute a pornit având în frunte pe d-l prefect G. Corbescu al Capitaleĭ urmat de escorta regală după care venea echipagiul Suveranilor, un landou închis. Regele Ferdinand purta doliul la mână şi era îmbrăcat în uniformă de general de corp de armată. Regina Maria era în doliu mare, cu faţa acoperită de un văl fin şi negru. Publicul, care înţesa trotoarele, a salutat în tăcere trecerea cortegiuluĭ, Suveranii răspunzând tuturor cu un salut potrivit tristelor împrejurărĭ.

După landoul regal, venea trăsura principilor regali, în care se aflaŭ AA. LL. RR. principesele Elisabeta şi Maria având pe A. S. R. principele moştenitor Carol în faţa lor.

Acelaş salut tăcut dar solemn al poporuluĭ care, înţelegând rostul zilelor, nu voia să întrerupă tristeţea clipelor prin aclamaţiunĭ zgomotoase neprielnice acestor împrejurărĭ.

E o psihologie adâncă a poporuluĭ care înţelege bine rostul întâmplărilor grave din viaţa sa şi nu vrea să stârnească nimic din solemnitatea lor.

Cortegiul regal încheia escorta regală după care nu mai urmaŭ decât valurile compacte ale mulţimeĭ dornice să pornească şi ele după cortegiul regal.

Poporul era revărsat pe toate străzile până la Mitropolie.

Acelaş salut sombru, acelaş zidicare mută de pălărĭĭ cărora le urma răspunsul trist al Cezarului care mergea să asiste la proclamarea Sa de către popor.

După ce Sfatul Tărĭĭ a decretat aceia ce a trebuit, Poporul Suveran a strigat sincer celuĭlalt Suveran, Suveranuluĭ său de azĭ şi de mâine: *Regele a murit! Trăiască Regele!*

Şi acelaş ceremonial a însoţit cortegiul regal de la Parlament şi până la Palatul Regal, unde tricolorul crăiniceşte tuturora că Regele Românieĭ e nemuritor.

L. Iliescu

Proclamarea noului Rege al României

— Regele Ferdinand I al României a depus azi jurământul pe Constituţia Ţării —

Erĭ după amiazĭ, la ora 1, Corpurile Legiuitoare, convocate în şedinţă solemnă, aŭ proclamat pe Ferdinand I Rege al Românieĭ.

*

Camera Deputaţilor prezinta un aspect cu totul neobicinuit.

Deputaţiĭ şi senatoriĭ aŭ început să sosească încă dela ora 1, ocupând locurĭ.

Tribunele sunt ocupate deasemenea foarte de timpuriu de un public numeros.

Doamnele cari şi bărbaţiĭ, sunt în doliu.

In tribuna diplomatică iaŭ loc numeroşi reprezentanţi aĭ Statelor străine, în uniforme, şi ataşaţiĭ militarĭ.

Intr'o tribună din stânga iaŭ loc membriĭ Curţiĭ de apel, în robele lor negre. In dreapta sunt membriĭ Curteĭ de Casaţie, în robe roşiĭ.

Ambele înalte instituţiunĭ sunt invitate să asiste la depunerea jurământuluĭ de către noul Rege.

Reprezentanţiĭ Naţiunii fac cerc împrejurul membrilor guvernului.

Prelaţiĭ, membri aĭ Sf. Sinod, sosesc şi II. PP. LL.. Mitropolitul Primat şi Mitropolitul Moldoveĭ sunt printre eĭ luând loc.

Aghiotanţiĭ regalĭ şi numeroşi ofiţeri superiorĭ ca şi reprezentanţiĭ statelor străine şi ataşaţiĭ militarĭ aŭ decoraţiile şi epoleţiĭ în doliu.

Tribunele superiore sunt tixite de un public nenumărat, care a ţinut să asiste la solemnitatea noului Rege.

Pe biroul prezidenţial al Camereĭ sunt aşezate Evanghelia, legată în aur şi Crucea. Pe ele va depune jurământul Regele Ferdinand I al Românieĭ. Ele sunt aşezate pe un acoperământ brodat cu aur şi aŭ alături un sfeşnic cu 7 lumânărĭ, carĭ vor arde în timpul solemnităţiĭ.

*

La ora 2 fără un sfert soseşte d. prim-ministru, care are Marele Cordon al Steleĭ României. După preşedintele consiliuluĭ sosesc d-niĭ Al. Costantinescu, dr. Angelescu, Em. Porumbaru, Victor Antonescu şi ceilalţi membrii aĭ guvernului.

D-niĭ Marghiloman şi Take Ionescu, şefiĭ partidelor de opoziţie, aŭ sosit de asemenea. Eĭ poartă acelaşĭ cordon al Steleĭ României.

Locurile sunt ocupate în acest moment toate. E o mare de căpete în tribune şi locurile din incintă.

*

La orele 2 fără un sfert, I. P. S. S. Konon, Mitropolit Primat al Românieĭ, apare în dreptul meseĭ pe care staŭ Evanghelia şi Crucea, îmbrăcat în hainele de oficiere şi purtând mitra. E înconjurat de clerul mitropolitan.

Peste puţin timp se aprind cele 7 lumânărĭ din sfeşnicul care stă pe masă. Incă două sfeşnice, cu câte două lumânărĭ, se aprind şi se aşează lângă el.

La orele 2 se face o liniştе profundă în sală.

Sosirea Reginei Maria a României

Prin stânga, în dreptul băncilor ministeriale, soseşte, introdusă de d. Missir, Majestatea Sa Regina Maria a Românieĭ.

M. Sa e însoţită de principesele Elisabeta, Marioara şi de principele Nicolae.

Regina, principesele şi principii sunt în doliu mare. M. S. Regina poartă marele cordon al ordinuluĭ Coroana Românieĭ.

D. Ferechide spune:

Domnilor,

Sunteţi convocaţi azĭ în şedinţă solemnă spre a primi jurământul noului Rege al Românieĭ.

I. P. S. Mitropolitul Primat înaintează în faţa mesiĭ, purtând în dreapta cârja arhiepiscopală.

Sosirea Regelui Ferdinand

D-l Ferechide preşedintele Camerii, anunţă :

— Majestatea Sa Regele !

In acest moment intră Regele Ferdinand. E îmbrăcat în uniformă de general de infanterie, cu marele cordon al colanuluĭ „Regele Carol I", are epoleţiĭ îndoliaţi.

Intreaga asistenţă izbucneşte în urale frenetice, carĭ durează câteva minute.

Regele are în urma sa pe A. S. R. principele Carol.

Miniştriĭ sunt în stânga.

I. P. S. Mitropolit, cu clerul metropolitan şi cu preşedintele Camerii stau în dreapta.

Jurământul noului Rege

Preşedintele consiliuluĭ de miniştriĭ înmână Regeluĭ o foaie pe care e scris jurământul.

Regele îl ţine în mâna stângă, având dreapta pe Evanghelie.

Se face o tăcere profundă, în mijlocul căreia Regele pronunţă textul prevăzut de Constituţie.

„Jur să păstrez Constituţia şi legile poporuluĭ român, să menţin drepturile sale naţionale şi integritatea teritoriuluĭ". (Art. 87 din Constituţie).

Acest moment, e foarte emoţionant..

M. S. REGELE FERDINAND

Regina Maria a Românieĭ duce batista la ochi.

După pronunţarea formuleĭ de jurământ, Regele sărută mâna Mitropolituluĭ.

Asistenţa ovaţionează în chip furtunos spre Rege. Uralele călduroase durează câteva minute.

După ce jurământul e semnat de Rege, e contrasemnat de I. P. S. Mitropolit Primat, de preşedintele consiliuluĭ, de preşedintele Corpurilor Legiuitoare şi apoĭ de membriĭ guvernului.

Textul jurământuluĭ e apoĭ dat Regeluĭ, care-l încredinţează preşedinteluĭ Camerii.

Discursul Regeluĭ Ferdinand al României

In mijlocul uneĭ tăceri solemne, Regele Ferdinand al Românieĭ rosteşte următoarea cuvântare :

Chemat prin graţia luĭ Dumnezeu şi voinţa naţională să fiu urmaşul marelui întemeetor care Mi-a lăsat ca sfântă moştenire credinţa şi iubirea poporuluĭ român, găsesc, în dragostea Mea către neam, puterea de a păşi fără şovăire pe calea pe care Mi-o impune greaua Mea sarcină. (Urale îndelungate).

Pilda aceluia pe care-L plângem toţĭ ca pe un Părinte şi convingerea că numaĭ printr'o neîncetată propăşire se sprijină viaţa trainică a unuĭ popor, e o călăuză pentru Mine, în acest moment în care Mă hotărăsc a-Mĭ jertfi întreaga viaţă pentru dezvoltarea puterilor acestuĭ Stat. *(Urale).*

Intru îndeplinirea acesteĭ datoriĭ pe care o îmbrăţişez cu neclintită credinţă, cu nestrămutată dragoste, aduc cel maĭ adânc prinos de recunoştinţă Aceluia a căruĭ sfântă amintire e cea maĭ tare legătură dintre Ţară şi Casa Noastră. *(Urale).*

In rodnica domnie care face mândria istorieĭ noastre, Regele Românieĭ a găsit totdeauna un sprijin puternic în unirea tuturor românilor, carĭ au alergat împrejurul Tronuluĭ.

Cu acelaş patriotism, sunt sigur, că şi de aci înainte românii vor înconjura Tronul, asigurând prin această unire a lor, garanţia singura care se cere pentru propăşirea unuĭ popor.

Dumnezeŭ, care după atâtea grele încercăriĭ a binecuvântat munca acelora carĭ s'aŭ străduit şi aŭ făcut atâta pentru acest popor, nu ne va lăsa niciĭ pe noiĭ.

El Imĭ va da putereaca, fără şovăire să depun munca trebuitoare pe care, ca bun Român şi Rege, sunt dator s'o închin iubiteĭ Mele ţărĭ. *(Aplauze îndelungate entusiaste).*

Preşedintele Camerii strigă :

— Trăiască Regina Românieĭ ! întreaga asistenţă izbucneşte în urale călduroase.

— Trăiască principele moştenitor al Românieĭ !

Aceleaşĭ tunete de urale subliniază urarea adresată moştenitoruluĭ Tronuluĭ Românieĭ.

Cuvântarea preşedintelui Camerei

Preşedintele Camerii, d. Ferechide, rosteşte apoĭ următoarea cuvântare :

Sire.

Primind astăzĭ jurământul Majestăţiĭ Voastre, ne facem o datorie exprimându-vă devotamentul absolut al poporuluĭ român şi înconjurând cu dragoste Tronul M. Voastre.

In acest moment în care luaţĭ conducerea poporuluĭ român, nu putem să nu ne gândim la marele dispărut, la marele Rege, pe care toată ţara, Il plânge azĭ.

Vreme de o jumătate de veac, Regele Carol a condus România pe calea propăşirii depunând o muncă plină de dragoste pentru binele acesteĭ ţărĭ.

Munca aceasta nobilă a ilustrat-o cu pilde nobile. Lui îĭ datorim faptul că suntem azĭ sus. Din două micĭ provinciĭ, suntem România de azĭ, întemeiată pe baze statornice ; suntem azĭ în măsură să ne apărăm cu energie drepturile şi interesele.

Memoria Regeluĭ Carol va fi pururea venerată de poporul român. Lui îĭ datorăm legăturile ţărĭ şi indistructibile carĭ leagă şi ţara şi dinastia.

Vă asigurăm, în acest moment pe Majestatea Voastră, de dragostea şi devotamentul pe care Vil păstrează poporul român.

Corpurile Legiuitoare Vă fac urarea să duceţi mai departe şi să desăvârşiţi opera începută de Regele Carol.

In numele reprezentanţilor Naţiuneĭ române, exprimăm dragostea şi devotamentul acestuĭ neam pentru Rege şi Familia Sa şi strig :

— Trăiască Regele !

La furtuna de ovaţiunĭ care încheie cuvântarea preşedinteluĭ Camerii, Regele Ferdinand al Românieĭ mulţumeşte, înclinându-se.

Asistenţa, în picioare, aplaudă frenetic.

M. S. Regele iese, urmat de principele Carol.

Prin stânga ies M. S. Regina cu principesele Elisabeta şi Marioara şi Principele Nicolae.

Solemnitatea s'a sfârşit la ora 2 şi 20 minute.

M. Negru.

Tedeumul pentru noul rege. — Revista trupelor, — Inapoierea la Palat

După terminarea solemnităţeĭ din palatul Adunării Deputaţilor, perechea regală şi întreaga asistenţă a trecut în biserica Sf. Mitropoliĭ, unde Primatul Românieĭ a slujit un serviciu divin pentru noul Rege al Românieĭ.

In urmă, M. S. Regele Ferdinand, ieşind din biserică, a trecut în revistă trupele. Muzicile militare intonaŭ imnul regal. Soldaţiĭ şi mulţimea aclamaŭ cu entuziasm pe Suveranĭ. Se auzeaŭ strigăte :

— Trăiască Ferdinand I !

După sfârşitul revisteĭ, perechea regală s'a suit în trăsură şi s'a înapoiat cu acelaş ceremonial la palatul regal, aclamată de o imensă mulţime, care se îngrămădea pe tot parcursul cortegiuluĭ.

*

Momentul jurământuluĭ a fost anunţat prin 101 lovituri de tun carĭ vesteaŭ poporuluĭ că Regele a fost proclamat.

Cortegiul a fost întâmpinat cu urale şi aclamaţiunĭ de către trupe şi popor. Balcoanele tixite de lume răsunau de uralele mulţimeĭ.

In dreptul Teatruluĭ Naţional, muzica regimentuluĭ de roşiorĭ a intonat imnul „*Trăiască Regele*" !

In urmă, aceiaşĭ muzică a cântat onorurile regale, în timp ce cortegiul trecea urmat de membriĭ Curteĭ de Casaţie şi Justiţie carĭ eraŭ în uniformele lor.

Am observat o femee bătrână care exclama :

— *Am plâns şi am strigat : ura" !* Aceste vorbe înduioşau prin simplicitatea sinceră cu care aŭ fost rostite.

Ele exprimau regretul morţiĭ unuĭ Rege înţelept dar şi speranţele pe care poporul le pune în noul Rege, speranţe de zile mariĭ şi de mariĭ fapte în viitorul necunoscut.

Mulţimea a rămas pe străzĭ până seara târziu, continuând să aclame, în faţa Palatuluĭ, pe Regele Ferdinand şi pe Regina Maria.

Japonezii progresează

Milano, 27. — „*Daily Telegraph*" primeşte din Pechin ştirea că japonezii aŭ luat în stăpânire calea ferată Şantung, linia germană.

Insulele ocupate de japonezi în oceanul Pacific vor fi cedate Angliei.

Personalul japonez a înlocuit personalul german.

A. S. R. PRINCIPELE CAROL
moştenitorul tronuluĭ